

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **J. Š., nar. X.**, bytem P. 4, S. 1263/8, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, se sídlem Praha 4, Kongresová 1666/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ve věcech kázeňských ze dne 5. 11. 2012, č. j. 338/2012,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ve věcech kázeňských ze dne 5. 11. 2012, č. j. 338/2012 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 21. 1. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ve věcech kázeňských ze dne 5. 11. 2012, č. j. 338/2012, kterým k jeho odvolání bylo změněno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství hl. m. Prahy pro vnější službu, ve věcech kázeňských, ze dne 29. 5. 2012, č. j. 545/2012, jehož výrok zněl:

Podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, je vrchní inspektor nadpraporčík J. Š. vinným

„ze spáchání kázeňského přestupku porušením základních povinností příslušníka uvedených v ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) zákona, spočívající v dodržování služební kázně ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona, neboť neprovedl při šetření dopravní nehody řádně a svědomitě všechny úkony, které vyplývají z čl. 33 odst. 1 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.“

„Kázeňského přestupku se policista dopustil tím, že dne 6. 4. 2012 v Praze 4 na křižovatce ulic Komořanské – U Soutoku, při vyšetřování dopravní nehody vedené pod č. j. KRPA-4495/DN-2012-306-TČ poté, co od policistů místního oddělení Modřany Obvodního ředitelství policie Praha IV převzal osobu M. M., podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neprovedl v podstatě žádný úkon proti této osobě, kterým by se snažil naplnit základní zásady trestního řízení uvedené v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v daném případě zjištění výše alkoholu v krvi M. M.“

„Za to mu byl na základě § 51 zákona uložen kázeňský trest písemné napomenutí.“

Nově výrok napadeného rozhodnutí zní:

„ze spáchání kázeňského přestupku nedodržením základních povinností příslušníka uvedených v ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) zákona, spočívající v dodržení služební kázně ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona, které vyplývá z čl. 33 odst. 1 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.“

„Kázeňského přestupku se policista dopustil tím, že dne 6. 4. 2012 v Praze 4 na křižovatce ulic Komořanské – U Soutoku, při vyšetřování dopravní nehody vedené pod č. j. KRPA-4495/DN-2012-306-TČ poté, co od policistů místního oddělení Modřany Obvodního ředitelství policie Praha IV převzal osobu M. M., důvodně podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, nezajistil jeho vyšetření na zjištění výše alkoholu v krvi.“

„Za to mu byl na základě § 51 zákona uložen kázeňský trest písemné napomenutí.“

V odůvodnění napadeného rozhodnutí potom žalovaný uvedl mj., že důvodem změny výroku byla skutečnost, že v původním výroku nepřesně a zavádějícím způsobem byla popisována nečinnost policisty na místě dopravní nehody a v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí naopak jeho činnost spočívající v zajišťování stop na místě dopravní nehody vyzdvihována. Žalovaný takovou precizaci výroku považoval jako klíčovou.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž obsahuje několik popisů událostí ze dne 6. 4. 2012.

- 1) Podle informačního systému MAJÁK ze dne 6. 4. 2012:

21:02 - operačnímu středisku telefonicky oznámeno uražení zábradlí v ulici U Soutoku v Praze 4 – Modřany neznámým pachatelem.

21:05 – předáno automaticky na operační středisko Obvodního ředitelství policie Praha IV a místní oddělení Modřany, (dále jen „MO Modřany“).

21:06 – předáno na oddělení dopravních nehod Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství hlavního města Prahy, (dále jen „hlídka dopravních nehod“).

21:15 - hlídky MO Modřany a Pohotovostní motorizované jednotky krajského ředitelství na místě, řidič nalezen

21:17 - řidič zadržen v ulici Komořanská

21:27 - na místě hlídka dopravních nehod – nrap. Š. a nrap. K. Následně uvedeno, že hlídka dopravních nehod je na místě ve 21:40

21:58 - odvolána hlídka MO Modřany, která prostřednictvím operačního střediska Praha IV dává ve 22:23 informaci, že zadržela opilého řidiče na ulici Komořanská ve 21:20 - po cca 5 minutách na místo hlídka dopravních nehod, pachatele si na místě převzala ve 21:55 - nežádala další asistenci hlídky MO Modřany - odjela sepsat ÚZ na MO Modřany

22:23 - hlídka dopravních nehod žádá o vyslání psovoda, řidič z místa utekl - na místo vyslán psovod se psem, s negativním výsledkem, informovány hlídky, které provádějí pátrání v okolí

23:31 - řidič zadržen

2) Podle úředního záznamu MO Modřany ze dne 6. 4. 2012:

hlídka MO Modřany prováděla hlídkovou službu a na základě relace vyjela na ulici Komořanská k dopravní nehodě, na ulici Komořanská – nalezeno odstavené MV Škoda Octavia červené barvy, rozbitá přední část vozu a čelní sklo, cca 15 metrů od vozidla - ve směru z centra vrávorál muž v pracovním oděvu – zastavení, vyzváni k prokázání totožnosti, bez dokladů, po poskytnuté součinnosti jmenovaný ztotožněn jako M. M., bytem P. 4, M., v pátrání neprocházel, lustrací k vozidlu zjištěno - je majitelem

21:20 - hlídka MO Modřany provedla dechovou zkoušku na přítomnost alkoholu přístrojem Drager s výsledkem 2,26 promile, číslo zkoušky 04696

21:21 – M. M. zadržen podle § 76 odst. 1 tr. řádu pro podezření ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, provedena osobní prohlídka podle § 35 odst. 2 písm. a) zákona o Policii ČR. Přivolána hlídka dopravních nehod

21:55 - přivolaná hlídka dopravních nehod M. M. převzala společně s výtiskem dechové zkoušky č. 04696, o předání osoby informováno operační středisko krajského ředitelství

3) Podle úředního záznamu nrap. Š. ze dne 7. 4. 2012:

21:10 - vyslán s nrap. K. na místo dopravní nehody v Praze 4, ulice Komořanská. x U Soutoku

21:27 - příjezd na místo ve zde vozidlo červené barvy Škoda Octavia s poškozenou přední částí a hlídka MO Modřany uvedla, že při průjezdu ulicí Komořanskou zahlédli poškozené vozidlo Škoda Octavia, červené barvy a u něj muže, který "vrávorál", vyzvali ho k prokázání totožnosti, doklady neměl, tvrdil, že vozidlo neřídil. Prověřováním zjištěno, že se jedná o M. M., majitelem zmiňovaného vozidla. Žalobce požádal nrap. K., aby se věnovala administrativě, spojené s šetřením dopravní nehody ve služebním vozidle, a sám se věnoval šetření vně služebního vozidla. Kolegové z MO Modřany M. M. předali se slovy „tady je

řidič“. Tento řidič Octavie tvrdil, že jí neřídil, nakonec připustil závěr, že ji řídil. Nadýchal 2,26 g/kg alkoholu. O tom, že muž byl zadržen podle § 76 odst. 1 tr. řádu, nebyl nrap. Š. ani kolegyně K. informování policisty MO Modřany, čímž byly způsobeny další komplikace. M. M. v době příjezdu nrap. Š. nespoután, volně se pohyboval kolem svého vozidla, dostavil se budoucí zeť M. M., po celou dobu spolupracoval, M. umírňoval.

Nrap. Š. se rozhodl odebrat M. bukalní stěry pro případnou expertizu DNA, poučil jej a vyzval k odběru slin. Po výzvě odmítl se podrobit, po chvíli však s odběrem souhlasil a podrobil se. Z opěrky hlavy ve vozidle odebral žalobce několik vzorků, snažil se zajistit i další stopy z oděvních svršků M. M.. Ten nadále měnil své výpovědi o řízení, resp. neřízení vozidla. Žalobce požádal budoucího zetě M. M., pana V. o přivezení dokladů potřebných k řízení vozidla z jeho bydliště, čemuž pan V. vyhověl. Kolegové z MO Modřany požádali žalobce, zda by mohli odjet sepsat jím požadovaný úřední záznam, protože dle sdělení M. M. celou dobu spolupracoval, nrap. Š. jim vyhověl. Žalobce vzhledem k výsledku dechové zkoušky a verbální i neverbální komunikaci M. M. vyhodnotil jako osobu nezpůsobilou k poučení a následnému výslechu. Podle jeho názoru při poučení a výslechu v takovém stavu by jej výrazně krátit na jeho právech. Nrap. Š. usedl do auta pomáhat nrap. K. při zpracování dopravní nehody, když chtěl dát podepsat M. M. „Potvrzení o zadržení řidičského průkazu“, které připravila nrap. K., zjistil, že se M. M. vzdálil. Nejprve prováděl vlastní pokusy pátrání v okolí místa dopravní nehody na blízké stavbě. Posléze vyžádal pomoc psovoda se psem.

V jednání nrap. Š. spatřoval žalovaný správní orgán spáchání kázeňského přestupku.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal porušení ustanovení § 181 odst. 2 písm. c) zákona o služebním poměru, § 172 téhož zákona ve spojení s § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále potom namítal porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a zmatečné. Namítal, že podstatné části se nezakládají na pravdě (str. 6 odst. 4, 5). V odstavci 4 se uvádí: „Po následném přivezení M. M. na místo dopravní nehody měl odvolatel dostatek údajů (včetně výsledku dechové zkoušky s naměřenou hodnotou 2,26 promile alkoholu) k tomu, aby usoudil, že při ztotožnění a následném převozu M. M. došlo policisty MO Modřany k jeho zadržení podle § 76 odst. 1 tr. řádu, popř. mohl o tomto omezení osobní svobody rozhodnout sám dle vlastního uvážení, tedy aby jako policejní orgán učinil všechny potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a zjištění jeho pachatele a s odkazem na ustanovení § 114 odst. 2, odst. 4 tr. řádu zajistit provedení prohlídky těla a jiné podobné úkony.“

K tomu žalobce namítal, že M. M. byl zadržen policisty jiného oddělení, kteří jej zadrželi dle ustanovení § 76 odst. 1 tr. řádu jako pachatele trestného činu na útěku a eskortovali jej přímo na MO Modřany, kde ho převzal vyšetřovatel, tím pravomoci žalobce skončily. Žalobce na příkaz vyšetřovatele zadrženého M. eskortoval k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve nebo moči, M. oboje opět odmítl.

Žalobce namítal, že změnou výroku napadeného rozhodnutí nedošlo k precizaci

jednání žalobce, ale nastala podstatná změna v popisu jednání, které je žalobci kladeno za vinu. Tato změna se však v rozhodnutí o odvolání, resp. jeho dalších částech, neprojevila. V řízení o kázeňském přestupu, které na I. i II. stupni tvoří dohromady jeden nedílný celek, nebyla nedodržena jednota skutku, každý služební funkcionář v jiném stupni fakticky klade žalobci za vinu jiné jednání, kvalifikuje ovšem podle shodných ustanovení stejných právních předpisů.

Žalobce namítal, že právní řád pamatuje na následky odmítnutí výzvy v ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu.

Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval důvody, které žalobce uváděl ve svém odvolání, žalovaný se omezil pouze na dílčí konstatování k některým z nich způsobem, který je nesrozumitelný do té míry, že činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. Napadené rozhodnutí o odvolání není řádně odůvodněno.

Žalobce namítal, že byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech obviněného ze správního deliktu. Namítal, že se žalovaný nezabýval otázkou zavinění jako neopomenutelného formálního znaku skutkové podstaty kázeňského přestupku a odůvodnění uložené sankce.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 25. 2. 2013 navrhnul žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s takovým postupem souhlasil ve své žalobě a žalovaný k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se nevyjádřil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona služebním poměru příslušník je povinen dodržovat služební kázeň,

Podle § 46 odst. 1 zákona služebním poměru služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.

Podle § 50 odst. 1 zákona služebním poměru kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu. Za takové jednání se považuje i dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.

Podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona služebním poměru příslušníkovi se ukládá kázeňský trest písemné napomenutí,

Z předloženého správního spisu soud ověřil, že „dne 11. 4. 2012 pod č. j. KRPA-46515-2/ČJ-2012-0000ZU, bylo s nrap.. J. Š., vrchním inspektorem odd. dopravních nehod OSDP, zahájeno řízení z důvodu podezření ze spáchání kázeňského přestupku, tedy zaviněného jednání spočívajícího v porušení služební povinnosti, kterého se měl jmenovaný dopustit tím, že dne 6. 4. 2012 jako člen hlídky ODN Kočár 43, kdy byl vyslán spolu s nrap.. K. k šetření DN na Praze 4, Modřanech v ulici u Soutoku, nepostupoval při šetření nehody nestranně, řádně a svědomitě si neplnil služební povinnosti příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, čímž porušil ustanovení § 46 odst. 1 služebního zákona a je tak důvodně podezřelý ze spáchání kázeňského přestupku ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 služebního zákona.“

Žalobce písemně téhož dne stvrdil převzetí písemnosti o zahájení řízení.

Z předloženého spisu soud zjistil, že dne 4. 5. 2012 byl s žalobcem sepsán Protokol o projednání jednání, které má znaky kázeňského přestupku. V protokolu se mj. uvádí, že poté co od policistů MO Modřany převzal osobu M. M., podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 247 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku (správně mělo být § 274 odst. 1, 2 písm. a), neprovedl v podstatě žádný úkon proti osobě M. M., kterým by se snažil naplnit základní zásady trestního řízení uvedené v § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v tomto případě myšleno výši hladiny alkoholu v krvi M. M.. Naproti tomu lze velmi kladně hodnotit další činnost k prokázání toho, že M. M. řídil vozidlo rz X., jako např. bukální stěry, zajištění vlasů z opěrky řidiče vozidla nebo prohlídku oděvu obsahující střípky rozbitého skla. V době, kdy tuto osobu přebíral od hlídky MO Modřany, znal pouze výsledek dechové zkoušky, provedené policisty tohoto odd., a to s hodnotou 2,26 promile alkoholu. Dle protokolu o nehodě v silničním provozu a dle úředního záznamu vypracovaného nrap.. J. Š. dne 7. 4. 2012 není žádný záznam o tom, že by podezřelého řidiče sám vyzval k provedení odborného měření ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu. Je zde pouze uvedeno, že odmítl převoz k odbornému lékařskému vyšetření na Protialkoholní záchytnou stanici nemocnice Na Bulovce. V následném vyjádření ze dne 12. 4. 2012 pak uvedl, že kromě odborného lékařského vyšetření odmítl i opakovanou dechovou zkoušku. Převoz na odborné lékařské vyšetření byl pak proveden na základě pokynu vyšetřovatele OVDN. Tímto svým jednáním porušil ustanovení § 45 odst. 1 služebního zákona a je tak důvodně podezřelý z naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 služebního zákona. Den 6. 4. 2012 je datum, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku ve smyslu § 186 odst. 9 služebního zákona.

Žalobce byl dne 8. 5. 2012 seznámen se spisovým materiálem a vyjádřil se k němu, odpověděl na otázky položené plk. Mgr. J. D., mj. uvedl, že o slovní formulaci zadržení podezřelého nebyl informován, že zpráva o zadržení pana M. se v majáku objevila až ve 22:23:59 hod., poté co na místo požadoval psovoda se služebním psem, tedy v době, kdy policisté MO Modřany již nebyli na místě. Pan M. se na místě pohyboval volně, hledal ve vozidle své doklady, komunikoval s panem V. Pan V. sám uvádí „... nebylo zřejmé, že by ho

někdo hlídal. Policisté v modrých uniformách stáli všichni u svého policejního vozidla a pan M. stál u své nabourané Octavie...”

Ve spise je založeno vyhodnocení vyjádření nrap.. J. Š. provedené dne 11. 5. 2012 plk. Mgr. J. D., v němž se mj. uvádí, že sám nrap.. J. Š. přiznal, že požadavek převozu M. M. k odbornému lékařskému vyšetření bylo bez problémů dosaženo po jeho skutečném zadržení, kdy vyšetřovatel důvody našel, aniž by neoprávněně zasáhl do práv občana.

Ve spise je rovněž založeno vyjádření nrap. E. K. ze dne 11. 5. 2012, která uvedla: „Přesto, že mě kolega Š. o odmítnutí požadovaných úkonů ze strany pana M. ústně informoval, nebylo to třeba. Slyšela jsem, že pan M. kolegou Š. u otevřených dveří služebního vozidla tov. Zn. Volkswagen Transporter (tady cca 1m ode mě, seděla jsem na otočeném sedadle spolujezdce, čelem k 5. dveřím vozidla) vyzván k provedení opakovaného odborného měření a podrobení se lékařskému vyšetření a odběru krve, nebo moči, rovněž jsem slyšela, že tyto úkony pan M. odmítl.“

Ve spise je založeno vyjádření žalobce ze dne 14. 5. 2012 k vyhodnocení jeho vyjádření, v němž uvádí, že nenavrhoval opětovné vyjádření nrap.. K., nýbrž navrhoval provedení výslechu pana M.

Z dokumentů založených ve správním spisu je tedy zřejmé, že dne 11. 4. 2012 bylo s nrap. J. Š. zahájeno řízení z důvodu podezření ze spáchání kázeňského přestupku. Zaviněné jednání mělo spočívat v porušení služební povinnosti, kterého se měl jmenovaný dopustit tím, že dne 6. 4. 2012 jako člen hlídky ODN Kočár 43, kdy byl vyslán spolu s nrap.. K. k šetření DN na Praze 4, Modřanech v ulici u Soutoku, nepostupoval při šetření nehody nestranně, řádně a svědomitě si neplnil služební povinnosti příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, čímž porušil ustanovení § 46 odst. 1 služebního zákona a je tak důvodně podezřelý ze spáchání kázeňského přestupku ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 služebního zákona.“

Nicméně z tohoto prvotního dokumentu nelze seznat, pro jaký kázeňský delikt bylo vlastně s žalobce kázeňské řízení zahájeno, protože v něm není obsažen konkrétní popis spáchaného skutku, ale pouze velmi obecné konstatování, které je nikoliv popisem jednání žalobce, ale jeho hodnocením.

V protokolu ze dne 4. 5. 2012 o projednání jednání, které má znaky kázeňského přestupku se potom mj. uvádí, že žalobce poté co od policistů MO Modřany převzal osobu M. M., podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky neprovedl v podstatě žádný úkon proti osobě M. M., kterým by se snažil naplnit základní zásady trestního řízení uvedené v § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tj. výše hladiny alkoholu v krvi M. M.. Současně je zde velmi kladně hodnocena jiná činnost žalobce k prokázání toho, že M. M. skutečně řídil vozidlo rz X., jako např. bukální stěry, zajištění vlasů z opěrky řidiče vozidla nebo prohlídku oděvu obsahující střípky rozbitého skla.

V inkriminované věci je nesporné, že době, kdy žalobce M. M. přebíral od hlídky MO Modřany, znal pouze výsledek dechové zkoušky, provedené policisty tohoto odd., a to s hodnotou 2,26 promile alkoholu, a že podezřelého řidiče vyzval k provedení odborného lékařského vyšetření, což podezřelý odmítl. Převoz na odborné lékařské vyšetření byl pak proveden na základě pokynu vyšetřovatele OVDN.

Sporná je tedy otázka, zda žalobce vyzval podezřelého k opakovanému provedení odborného měření ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu. Dle protokolu o nehodě v silničním provozu a dle úředního záznamu vypracovaného žalobcem dne 7. 4. 2012 je pouze záznam o tom, že podezřelý odmítl převoz k odbornému lékařskému vyšetření na Protialkoholní záchytnou stanici nemocnice Na Bulovce. Nicméně v následném vyjádření ze dne 12. 4. 2012 žalobce uvádí, že kromě odborného lékařského vyšetření podezřelý odmítl i opakovanou dechovou zkoušku. Tento záznam ze dne 7. 4. 2012 je potom ve shodě s vyjádřením nprap. K. ze dne 11. 5. 2012, v němž uvedla: „Přesto, že mě kolega Š. o odmítnutí požadovaných úkonů ze strany pana M. ústně informoval, nebylo to třeba. Slyšela jsem, že pan M. kolegou Š. u otevřených dveří služebního vozidla tov. Zn. Volkswagen Transportér (tady cca 1m ode mě, seděla jsem na otočeném sedadle spolujezdce, čelem k 5. dveřím vozidla) vyzván k provedení opakovaného odborného měření a podrobení se lékařskému vyšetření a odběru krve, nebo moči, rovněž jsem slyšela, že tyto úkony pan M. odmítl.“

Závěr, žalovaného, že žalobce vyzval podezřelého k opakovanému provedení odborného měření ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu, tak není spolehlivě doložen. Návrh na doplnění dokazování výsledkem podezřelého M. M., jehož se domáhal žalobce v kárném řízení, žalovaný neprovedl.

Ve výroku rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství hl. m. Prahy pro vnější službu, ve věcech kázeňských, ze dne 29. 5. 2012, č. j. 545/2012, byl žalobce uznán vinným „ze spáchání kázeňského přestupku porušením základních povinností příslušníka uvedených v ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) zákona, spočívající v dodržování služební kázně ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona, neboť neprovedl při šetření dopravní nehody řádně a svědomitě všechny úkony, které vyplývají z čl. 33 odst. 1 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.“

„Kázeňského přestupku se policista dopustil tím, že dne 6. 4. 2012 v Praze 4 na křižovatce ulic Komořanské – U Soutoku, při vyšetřování dopravní nehody vedené pod č. j. KRPA-4495/DN-2012-306-TČ poté, co od policistů místního oddělení Modřany Obvodního ředitelství policie Praha IV převzal osobu M. M., podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neprovedl v podstatě žádný úkon proti této osobě, kterým by se snažil naplnit základní zásady trestního řízení uvedené v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v daném případě zjištění výše alkoholu v krvi M. M.“

Novým výrokem rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ve věcech kázeňských ze dne 5. 11. 2012, č. j. 338/2012, byl žalobce uznán vinným „ze spáchání kázeňského přestupku nedodržením základních povinností příslušníka uvedených v ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) zákona, spočívající v dodržování služební kázně ve smyslu

ustanovení § 46 odst. 1 zákona, které vyplývá z čl. 33 odst. 1 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.“

„Kázeňského přestupku se policista dopustil tím, že dne 6. 4. 2012 v Praze 4 na křižovatce ulic Komořanské – U Soutoku, při vyšetřování dopravní nehody vedené pod č. j. KRPA-4495/DN-2012-306-TČ poté, co od policistů místního oddělení Modřany Obvodního ředitelství policie Praha IV převzal osobu M. M., důvodně podezřelého ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, nezajistil jeho vyšetření na zjištění výše alkoholu v krvi.“

Ze zahájení kárného řízení a obou rozhodnutí správních orgánů v prvním a druhém stupni je zřejmé, že se sice právní kvalifikace neměnila, nicméně měnil se však popis spáchaného skutku považovaného za kázeňský delikt.

Pokud žalobce namítal, že změnou výroku napadeného rozhodnutí nastala podstatná změna v popisu jednání, které je žalobci kladeno za vinu, takže nebyla nedodržena jednotu skutku, každý služební funkcionář v jiném stupni fakticky klade žalobci za vinu jiné jednání, kvalifikuje ovšem podle shodných ustanovení stejných právních předpisů, musel soud důvodnosti této žalobní námítky přisvědčit. Jendou ze základních zásad všech řízení, v nichž se rozhoduje o vině a trestu, je zachování jednoty a totožnosti skutku. Závadné jednání tedy musí být jednak od počátku co nejkvalitněji popsáno, protože osoba obviněná musí od počátku vědět, jaké jednání je jí kladeno za vinu, přinejmenším proto, aby se vůči obvinění mohla účinně bránit. Jednak tento jeho popis nesmí být v průběhu řízení měněn, protože sankci lze uložit právě a jen za ten skutek, pro který bylo řízení zahájeno. Změna popisu skutku by opět znamenala porušení práva na obhajobu.

Takovýto postup správních orgánů proto musel Městský soud v Praze považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Navíc je v inkriminované věci zřejmé, že správní orgány ignorovaly vyjádření nprap.. E. K. ze dne 11. 5. 2012: „Přesto, že mě kolega Š. o odmítnutí požadovaných úkonů ze strany pana M. ústně informoval, nebylo to třeba. Slyšela jsem, že pan M. kolegou Š. u otevřených dveří služebního vozidla tov. Zn. Volkswagen Transportér (tady cca 1m ode mě, seděla jsem na otočeném sedadle spolujezdce, čelem k 5. dveřím vozidla) vyzván k provedení opakovaného odborného měření a podrobení se lékařskému vyšetření a odběru krve, nebo moči, rovněž jsem slyšela, že tyto úkony pan M. odmítl.“ Z tohoto vyjádření jednoznačně vyplývá, že žalobce podezřelého vyzval k opakovanému provedení odborného měření ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu. K potvrzení pravdivosti tohoto postupu se žalobce před vydáním prvostupňového rozhodnutí domáhal výsledku podezřelého M. M., nicméně tento důkaz byl správními orgány odmítnut. Rovněž toto odmítnutí je nutno považovat za závažné procesní pochybení.

Žalobci byl sice uložen identický kázeňský trest písemné napomenutí v obou správních rozhodnutích, nicméně ani v jednom případě nebyl výrok o uložení trestu odůvodněn. Tímto postupem ovšem zatížily správní orgány svá rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.

Žalobce se ve svém podání dovolával ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, a Městský soud v Praze musel této námitce přisvědčit, když shledal, že se žalovaný ve svém rozhodnutí odchýlil od namítaných právních názorů Nejvyššího správního soudu.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. září 2005, č. j. 2 As 18/2004-68, v odůvodnění správního rozhodnutí nemusí být vždy obsažen podrobný obsah provedeného důkazu; rozhodné jsou konkrétní okolnosti případu (např. do jaké míry je to zapotřebí se zřetelem na rozpory v jednotlivých důkazech, na námitky účastníka řízení apod.). Správní orgán však musí v odůvodnění bezpodmínečně uvést, z kterých důkazů vycházel (§ 47 odst. 3 správního řádu).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. ledna 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, je v rozporu s § 47 odst. 3 správního řádu a je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Nejsou-li důkazy obsaženy ani ve správním spise, nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. srpna 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, pokud spis obsahuje podklady pro rozhodnutí, jejichž obsahem jsou protichůdná sdělení příslušných orgánů, a správní orgán v odůvodnění rozhodnutí nevyloží, které podklady vzal v úvahu jako podklady pro své rozhodnutí a které vyloučil a proč, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Pokud žalobce namítal, že právní řád pamatuje na následky odmítnutí výzvy v ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, musel mu soud rovněž přisvědčit. V této souvislosti poukazuje na ustálenou judikaturu týkající se dechových zkoušek a lékařského vyšetření s odběrem krve nebo moči.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009-65, ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve spojení s § 16 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, již striktně neváže povinnost řidiče podrobit se lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, na pozitivní výsledek předchozí dechové zkoušky. Rozhodující podle této právní úpravy je výzva policisty nebo strážníka obecní policie k podstoupení lékařského vyšetření. Taková výzva ovšem může být opodstatněná pouze v případě, kdy na základě orientační dechové zkoušky či na základě jiných indicií vznikne důvodné podezření, že kontrolovaná osoba řídí vozidlo pod vlivem alkoholu. Neuposlechnutím takové opodstatněné výzvy se řidič dopouští přestupku dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2008, č. j. 8 As 11/2007 – 56, vznikne-li řidiči v důsledku pozitivní dechové zkoušky povinnost podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem krve nebo moči ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu], nemůže se této povinnosti zprostit tvrzením o zdravotním riziku ve vztahu k odběru krve a časovou zaneprázdněnost ve vztahu k odběru moči.

V inkriminované věci zůstává spornou otázka, kdy vlastně došlo k zadržení podezřelého podle § 76 odst. 1 tr. řádu, podle něhož *Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li tu některý z důvodů vazby (§ 67), policejní orgán v naléhavých případech zadržet, i když dosud proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 odst. 1). K zadržení je třeba předchozího souhlasu státního zástupce. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li osoba přistižena při trestném činu nebo zastížena na útěku.*

Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 6 odst. 4 uvedl: „Po následném přivezení M. M. na místo dopravní nehody měl odvolatel dostatek údajů (včetně výsledku dechové zkoušky s naměřenou hodnotou 2,26 promile alkoholu) k tomu, aby usoudil, že při ztotožnění a následném převozu M. M. došlo policisty MO Modřany k jeho zadržení podle § 76 odst. 1 tr. řádu, popř. mohl o tomto omezení osobní svobody rozhodnout sám dle vlastního uvážení, tedy aby jako policejní orgán učinil všechny potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a zjištění jeho pachatele a s odkazem na ustanovení § 114 odst. 2, odst. 4 tr. řádu zajistit provedení prohlídky těla a jiné podobné úkony.“

Žalovaný ovšem neuvádí, podle údajů měl žalobce usoudit, že při ztotožnění a následném převozu M. M. došlo policisty MO Modřany k jeho zadržení podle § 76 odst. 1 tr. řádu. Podle § 76 odst. 6 tr. řádu náleží zadržené osobě řada práv, o nichž je třeba podezřelého poučit a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Ze záznamů ve správním spise, jakož i z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že k takovému poučení podezřelého ze strany policistů MO Modřany podezřelého nedošlo.

V této souvislosti poukazuje soud na nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 530/06, podle něhož pro určení doby, od kdy byla osobní svoboda skutečně omezena, nemůže být rozhodující až datum a čas sepsání protokolu o zadržení podezřelé osoby. Posunem doby sepsání protokolu o zadržení podezřelého nelze fakticky prodlužovat dobu omezení osobní svobody nad nepřekročitelný limit uvedený v § 76 odst. 4 trestního řádu. Je věcí obecných soudů, provést v případě pochybností o počátku skutečného omezení osobní svobody z úřední povinnosti důkazy tak, aby byl tento údaj objektivně zjištěn.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z podané žaloby a žalobce nebyl právně zastoupen.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. června 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**